GLADGESCHOREN

GLADGESCHOREN

De macht van het om niet geven

Elke macht ter wereld vraagt om iets.

Een stem.

Een aankoop.

Een handtekening.

Een trouw.

Een belang.

Zelfs de liefde presenteert, zodra zij organisaties binnenkomt, vroeg of laat de rekening.

Dan bestaat er een afwijkende kracht die aan de logica van de ruil ontsnapt.

Om niet geven.

Het is de oudste macht ter wereld, en tegelijk de minst begrepen.

Jezus was niet het begin, maar hij was de eerste die de taal van het woord gebruikte en er een verhaal van maakte dat op eigen benen kon lopen.

Hij bouwde geen legers.

Hij richtte geen banken op.

Hij opende geen tempels.

Hij veroverde geen gebieden.

Hij schiep een verhaal.

En wanneer een verhaal sterk genoeg wordt om zijn verteller te overleven, wordt er iets geboren dat de macht onmiddellijk herkent: invloed.

Op dat moment werd het belang geboren.

Niet het belang om van hem te houden.

Niet het belang om hem te begrijpen.

Het belang om hem te sturen zonder hem te hoeven bestrijden.

Als verteller is dit het beeld dat ik mij voorstel.

Een man in een gewaad.

Lang.

Knap.

Lang haar.

Gladgeschoren.
Hij loopt door een luidruchtige menigte en slaagt er, zonder zijn stem te verheffen, toch in te spreken.

Hij spreekt niet tot iedereen.
Hij spreekt tot ieder afzonderlijk.
Weinig woorden.
De juiste.
Woorden die niet bevelen.
Woorden die openen.
Woorden die verder dragen dan de stilte.
Zo wordt de profeet geboren.
Niet wanneer iemand hem uitroept.
Wanneer mensen anderen over hem beginnen te vertellen.
Maar de mannen van de tempel merkten dat er iets aan het veranderen was.
De bezoekcijfers daalden.
De nieuwsgierigheid verschoof.
De aandacht ook.
En wie de aandacht beheerst, beheerst de macht.
Dus riepen ze hem naar het paleis.
Officieel om te begrijpen wie hij was.
In werkelijkheid om te begrijpen hoe ze hem konden stoppen.
Hij droeg niet het gewaad van de Farizeeën.
Hij droeg geen tulband.
Hij droeg geen tekenen van gezag.
En hij droeg evenmin de lange baard die het dominante format van die tijd kenmerkte.
Bij hun verhoren probeerden ze hem terug binnen de omheining te brengen.
Hem een categorie toe te wijzen.
Een etiket voor hem te vinden.
Hem te veranderen in een mindere versie van wat ze al kenden.
Maar hij bleef hun ontglippen.
En één antwoord in het bijzonder lijkt de tijd te doorklieven als een pijl:
Waarom kijkt u naar de splinter in mijn oog en bekommert u zich niet om de balk in uw eigen oog?

De verwijzing gold de baard.
Want elke macht onderzoekt de details van de ander wanneer zij haar eigen tegenstrijdigheden niet langer kan verdedigen.

Met zijn systeem had hij de mensen een nieuwe mogelijkheid geleerd:
buiten het format leven.
Niet tegen het systeem.
Erbuiten.
Wat veel gevaarlijker is.
Want systemen weten zich te verdedigen tegen tegenstanders.
Zij worstelen daarentegen met iemand die eenvoudigweg ophoudt volgens hun regels te spelen.
De politiek ging vervolgens haar gang.
Dat heeft zij altijd gedaan.
Toen zij hem niet kon verslaan in een gevecht op gelijke voet, gebruikte zij het oudste wapen ter wereld:
aftrekken.
Wegnemen.
Verminderen.
Vereenvoudigen.
Het publiek voor een reeds gemaakte keuze plaatsen.
De deal op het plein kwam zoals elke goed opgezette operatie komt.
Vermomd als democratie.
De gladgeschoren Jezus, of de bebaarde Barabbas.
Vrijheid of format.
Onvoorspelbaarheid of erbij horen.
Het spel was gemakkelijk.
Het format won.
Zoals het bijna altijd doet.
Maar juist op het moment van de nederlaag toonde het om niet geven zijn ware aard.
Want traditionele macht reageert.
Het om niet geven begrijpt.
En hij antwoordde met een zin die geen enkele organisatie, geen enkele regering en geen enkel algoritme tot nu toe volledig kan verklaren:

Vergeef het hun, want ze weten nog niet wat ze doen.
Het was geen rechtvaardiging.
Het was een diagnose.
Zijn discipelen deden de rest.
Ze schreven een boek.

Of misschien iets nog zeldzamers.
Ze schreven een verhaal dat millennia kon overleven.
Vertaald in elke taal.
Doorkruist door elke cultuur.
Geïnterpreteerd door elke religie.
Betwist, bemind, verdraaid, herschreven, verdedigd en aangevallen.
En toch nog altijd hier.
Geen enkele bedrijfsafdeling heeft ooit de distributie ervan kunnen evenaren.
Geen enkele advertentie-opmaak, de duur ervan.
Geen enkel logo, de herkenbaarheid ervan.
Want producten reizen door markten.
Verhalen reizen door mensen.
Er zit geen godslastering in dit beeld.
Er is alleen het absolute recht om te vertellen.
Een recht dat zich buiten hun markten beweegt, onafhankelijk en onbekommerd.
En wie het er niet mee eens is, staat vrij om andere boeken te zoeken, waarin hij kan lezen welk format hem beter past.
Dit is uiteindelijk de macht van Jezus.
Niet de macht van geweld.
Niet de macht van geld.
Niet de macht van de regering.
De macht van het om niet geven.
De enige macht die blijft circuleren nadat haar verteller is heengegaan.
Ferdinando
© Ferdinando Frega. Alle rechten voorbehouden. Officieel geregistreerd en beschermd onder het auteursrecht van de Verenigde Staten.